

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 131/23

V Lucemburku dne 5. září 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-689/21 | Udlændinge- og Integrationsministeriet (Pozbytí dánské státní příslušnosti)

Dánsko může stanovit, že zachování dánské státní příslušnosti je vázáno na existenci skutečné vazby na tuto zemi

Pokud ovšem dotyčná osoba není státním příslušníkem jiného členského státu, takže by ztráta dánské státní příslušnosti vedla rovněž ke ztrátě statusu občana Unie, tato osoba musí mít možnost dosáhnout posouzení přiměřenosti této ztráty

Dánsko v zásadě může stanovit, že jeho státní příslušníci narození v zahraničí, kteří nikdy nežili na jeho území, pozbývají ve věku 22 let dánské státní příslušnosti. Toto opatření ovšem musí být v souladu se zásadou proporcionality, pokud vede i ke ztrátě evropského občanství. Tak je tomu v případě, kdy dotyčná osoba není státním příslušníkem jiného členského státu. Unijní právo brání konečnému pozbytí dánské státní příslušnosti, a tedy i evropského občanství, pokud dotyčná osoba na tuto skutečnost nebyla upozorněna nebo o ní nebyla informována a neměla možnost požádat o individuální posouzení důsledků tohoto pozbytí.

Dcera dánské matky a amerického otce měla od narození ve Spojených státech dánskou a americkou státní příslušnost. Poté, co dosáhla věku 22 let, podala v Dánsku žádost o zachování své dánské státní příslušnosti. Příslušný orgán jí sdělil, že ve věku 22 let dánské státní příslušnosti pozbyla. Podle dánského práva totiž platí, že osoba narozená v zahraničí, která v Dánsku nikdy nežila ani v něm nepobývala za okolností, které by svědčily o tom, že má na tuto zemi dostatečně úzkou vazbu, pozbývá dánské státní příslušnosti ve věku 22 let, ledaže by se tím stala osobou bez státní příslušnosti. Dotčená osoba může požádat o zachování státní příslušnosti, ale pouze v období mezi svými 21. a 22. narozeninami. Neučiní-li tak, může žádat toliko o udělení státního občanství; pro bývalé dánské státní příslušníky jsou ovšem podmínky tohoto udělení méně přísné.

Dotyčná osoba podala žalobu znějící na zrušení rozhodnutí dánských orgánů. Toto řízení probíhá před odvolacím soudem pro východní oblast, Dánsko, který se Soudního dvora táže na slučitelnost dánských právních předpisů s unijním právem.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku připomněl, že vymezení podmínek pro nabývání a pozbývání státní příslušnosti spadá do pravomoci členských států. Pokud ovšem v důsledku pozbytí státní příslušnosti dochází – stejně jako v daném případě – i ke ztrátě statusu občana Unie, musí být respektováno unijní právo a zejména zásada proporcionality.

Soudní dvůr na položenou otázku odpověděl tak, že **unijní právo v zásadě nebrání právní úpravě členského státu, podle níž platí, že jeho státní příslušníci, kteří**

- **se narodili mimo území tohoto státu,**
- **nikdy v něm nežili a**

- **nepobývali v něm za okolností, které by svědčily o tom, že mají na tento členský stát úzkou vazbu,**

ze zákona pozbývají příslušnosti k tomuto členskému státu ve věku 22 let, což má za důsledek, že osoby, které nejsou státními příslušníky i jiného členského státu, **přicházejí o status občana Unie** a o práva s tímto statutem spojená.

Vnitrostátní orgány a soudy nicméně musí ověřit, zda **je** pozbytí státní příslušnosti k dotčenému členskému státu, **pokud vede ke ztrátě statusu občana Unie, v souladu se zásadou proporcionality.**

Má-li být tedy taková právní úprava slučitelná s unijním právem, **musí být splněny následující podmínky:**

- **Dotčené osoby musí mít možnost podat v přiměřené lhůtě žádost o zachování státní příslušnosti nebo o její znovunabytí se zpětným účinkem.** Příslušné orgány musí v této souvislosti posoudit přiměřenost důsledků pozbytí této státní příslušnosti a statusu občana Unie z hlediska unijního práva a případně rozhodnout o zachování státní příslušnosti nebo o jejím znovunabytí se zpětným účinkem.
- **Lhůta pro podání takové žádosti musí po přiměřeně dlouhou dobu plynout i poté, kdy dotčená osoba dosáhne daného věku. Může začít běžet pouze tehdy, pokud orgány tuto osobu náležitě informovaly o pozbytí její státní příslušnosti nebo o tom, že jí takové pozbytí bezprostředně hrozí, jakož i o právu této osoby v uvedené lhůtě požádat o zachování této státní příslušnosti nebo o její znovunabytí se zpětným účinkem.**
- **V opačném případě musí mít orgány možnost provést takové posouzení incidenčně v souvislosti se žádostí dotčené osoby o vydání cestovního dokladu nebo jiného dokladu potvrzujícího její státní příslušnost.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku a jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

